

11682

231

№ 41

28.XII. 1904 г

София

P_K59A_006012

Мое сладко пиленце,

Най-сетне и Коледа се мина. Чудно нещо: когато настъпваха тези празници, мен ми стана особено тежко, скучно, самотно! И да знаеш с каква мъка ги прекарах!? Ах!... Особено първия ден на Коледа, след като се наобядвахме, аз седнах на миндерчето в нашата ~~стия~~ спалня, запалих една цигара и... се предадох на сладки мечтания. Мисълта ми беше се с тебе. Мъчно ми беше, ама толкова мъчно, колкото никога път. Пък да ти се призная и ~~тук~~ друго. Преди четири дена преспивах Оличка в люлката. Кат я любеех почнах да пея "Ела сънчо от горица, хвани Оля за ръчица" и т.н. ти жива възкръсна пред очите ми, че като се разплаках над люлката на Оличка!! Плача и ~~е~~ не мога да се въздържа!! Спомних си как ти пееше тази песничка /песенчица/, та неможах да не заплача. И да знаеш колко ми беше тежко, пък и в същото време, колко сладко, че ти възбуждаш тези ми мисли. Ето, сладко пиленце, какви минути настъпват понякога. Те пак са нищо пред ония, когато се чувствам като замаен, цял съм вдървен и не знам какво да мисля. Тогавя настъпва момента на пълно отчаяние и разкаяние, че съм те пуснал да заминеш, че не съм гледал на тебе тъй, както би трябвало.

Ти много ме озадачи, бе сладка, гълъбице, с това, че вашите экзамени щели да се свършат едвам в края на май. Че то има още цяла вечност!!! Как ще изтраем до тогава?! Моля ти се, научи се малко по-положително: кога именно ти можеш да бъдеш свободна? Поне приблизително. Ако действително няма нужда ти да държиш экзамен на края на годината, без който экзамен може да мине, то не дръж. Толкоз повече, че ти изказвам мнение идущата година

да престои в Москва до Нова година. Аз, мила ми женице, предоставям на тебе, ти сама реши колко време още да стоиш в Москва. Аз на сичко съм съгласен с тебе. А колкото за моето настаняване в Худож. театър, аз имам да ти кажа, че то е само една химера. От таква едно предприятие нищо не може да се спечели. Затова и аз мисля, че по този въпрос вече да не се връщаме. Колкото за втория план: заминаването ми за две години в Швейцария, или Белгия, това ще решим когато се видим.

Минаха се вече цели пет месеца, та няма още пет остават? Не може да бъде, миличка. Моля ти се: успокой ме, дай ми надежда: кога именно можеш да тръгнеш за насам. Аз бях ти писал да търсиш място в някоя трупа на лято, но и това е вятър работа. Ти гледай по-скоро да си дойдеш, че останалото ще го наредим заедно... Ето раздавача дойде и донесе тамам три отворени илюстр. карти: една за мен, друга за Оля и трета за Неделя.

Мерси, миличка, мерси за благопожеланията. И аз желая щастливо и весело прекарване на Новата година. Дано тя ни вразуми повече от изминалите. Дано тя ни направи по-щастливи и по-добри. Пиши ми къде прекара Коледа и как я прекара? На Нова година няма ли да бъдеш поканена на гости някъде? Четох в Петербургский дневник театрала", че "Пайщиците" на Художествения театър ще се разделят и се в Петербург щяла да се образува трупа от мнозина артисти, които ще напуснат Худож. театър, цели да се съединят с трупата на Коммиссаржевская и че Максим Горкий щял да бъде един вид директор на тази нова трупа. Има ли таква нещо? Защо не ми пишеш вече за занятията си? Какво изучаваш? Изучаваш ли някои роли? Също се научих, че Худож. театър за вел. пост може би ще отиде в Петербург и да играе в театър "Фарс"? Щом се научиш и нещо по-положително по следующите въпроси, пиши ми: ко-

га именно, кой ден ще заmine трупата на великия пост от Москва и в кой град? След заминаването на трупата, вий ще имате ли училищни /Курсови/ занятия? Кой ще ви занимава, когато сичките артисти ще отидат в трупата? Кога ще бъдеш ти свободна да тръгнеш??

На тия няколко въпроса аз те моля да ми отговориш по-положително, па макар и отговора ти да получа след един месец. Но знай, че аз секи ден ще очаквам този ти отговор, защото мене няма да ми светни и няма да мисярам до тогас, докато не чуя: кога именно можеш да тръгнеш от Москва? Мъчно ми е, миличкаа... мъчно ми е! Ти като се върнеш, аз една минута няма да те оставя от ръцете си. Без мене няма да мръднеш на нийде. Аз ще те изпия! Ще те изям! Ще те притисна до гърдите си и оттам никой и нищо няма да те измъкне. Хубаво да знаеш! Ти дотолкова си ми измиляла, че мен ми се струва няма да се наситя да те гледам, да те целувам, да те прегръщам, да те обичкам и да приказвам. Миличкааа!... какво ли ще бъде през цялото лято?? Какъв ли живот ще бъде!! То ще бъде цяла буря, ураган, каквито се описват в приказките. Ах2, ах999 сърцето ми се обръща, като си спомня бъдещето ни!!...

Много ме яд, че се изгубило затвореното ми писмо. Пощалионите вероятно като видяли, че писмото е тежко, помисли ли си бог знае какво и са го задържали. Това са направили вероятно руските раздавачи. Всъщност в него няма нищо интересно нито за самия раздавач, нито за държавата, нито за никого, а сичко беше написано само за тебе. Жалко, че в такава културна страна стават много често такива случки. Но от това писмо, което си получила след онова изгубеното, аз виждам, че ти си разбрала какво е било съдържанието на изгубеното. В такъв случай по-добре ще бъде чо-

век да пише само отворени писма, ще знае поне, че те като отворени, не могат да възбудат съмнение и следов. няма да бъдат задържани от подозрителните пощальони.

Има една много смешна комедия: "Меблированне комнаты Королева" в 3 д. Ако имаш възможност изпрати ми я. Б. Блъсков от Петербург писал писмо на вуйчо. Пише му между другото, че превел "Дачники" от ръкописа на Горкий и пита вуйчо дали управлението на нашия театър иска да я купи от него и да я играе.

Оня ден аз дадох на Миларов пиесата "Идиот", която бях превел още през лятото, когато бяхме годени. Тунич като я видя, зема я от мен и каза че иска да я прочете и че с удоволствие би я поставил, защото я познавал добре. Тия дни ще бъде известно дали ще бъде приета или не.

От министерството няма още нищо. Малиновица е болна и още нищо не ми е писала, както ми обеща. Ще видим. Аз не губя още надежда. Важното сега засега е: да пазим кога излезе от печат "Дачники". Аз вярвам, че ако я преведа, се ще зема стотина лева от нея.

В това писмо еф ти прилага и едно писмо от Карагъзов.

Засега искам да свърша. Пращам ти хиляди цалувки, хиляди сърдечни цалувки и благопожелания да бъдеш здрава и весела. Аз никак не съм се изменил. Едни викат, че съм напълнял, други не намират никаква промяна. Ти как си. Пълнееш ли? Донка Сарафова още не са я назначили. Но както се научих от положително място, щели да я назначат от първий януарий. Заедно с нея и Ольга Гвезлева, Деша Антонова, Никулина Бъчварова и няколко мъже. Сички "таланти", както ги наричаш и ти. Не бой се! Ти само с един замах /т.е. само с една роля/ можеш да натъпчеш сичките наши артистки в миши дупки.

Оля е здрава и весела. Много се зарадва на картичката,
която си и пратила.

Приеми моите прегръдки, моите хиляди целувки.

Вечно твой Нася.

Ст. Бъчваров сега ми дойде на гости и ти праща много здраве. На 26 октомврий той си има бебе - от мъжки пол. Никулина доби благополучно. И детето и майката са здрави. Аз бях забравил да ти пиша това.